

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. Перник, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ

Членове: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ

при участието на секретаря ИВА Н. ЦВЕТКОВА
в присъствието на прокурора Моника Люб. Цветкова
като разглежда докладваното от БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20231700600269 по описа за 2023 година
за да се произнесе взе предвид следното:

С присъда № 1/ 10.03.2023 г., постановена по НОХД № 15/2022 год. по описа на районен съд Брезник е признат подсъдимия М. К. Е., със снета самоличност и ЕГН за ВИНОВЕН в това, че:

За времето от 03.09.2019 г. до 23.10.2019 г. в ***, общ. ***, обл. ***, при условията на продължавано престъпление по смисъла на чл.26, ал.1 от НК, противозаконно е присвоил чужди движими вещи - 412,50 тона пшеница (продукция 2019 г.) на стойност 113 437,50 /сто и тринадесет хиляди четиристотин тридесет и седем лева и петдесет стотинки/ лева; 1 /един/ брой тракторна пръскачка, марка „PARLAYAN“, модел „2000“ /2015г. на стойност 11 200,00 /единадесет хиляди и двеста/ лева и 79 тона слънчоглед (продукция 2019 г.) на стойност 41 080,00 /четиридесет и една хиляди и осемдесет/ лева, всичко на обща стойност 165 717,50 /сто шестдесет и пет хиляди седемстотин и седемнадесет лева и петдесет стотинки/ лева, собственост на Д. С. Б. с ЕГН *****, жив. ***, които владеел, като деянието е в големи размери съгласно Тълкувателно решение № 1 от 30.10.1998 г. на ВКС по тълкувателно наказателно дело № 1/1998 г. на ОСНК, тъй като паричната равностойност на предмета на престъплението надхвърля седемдесет пъти установената за страната минимална работна заплата /МРЗ/, като към момента на деянието МРЗ е 560.00

лева, както следва:

- За времето от 03.09.2019 г. до 03.10.2019 г. в ***, общ. ***, обл. ***, противозаконно е присвоил чужда движима вещ - 412,50 тона пшеница (продукция 2019 г.) на стойност 113 437,50 /сто и тринадесет хиляди четиристотин тридесет и седем лева и петдесет стотинки/ лева, собственост на Д. С. Б. с ЕГН *****, която владеел;
- На 10.10.2019 г. в ***, общ. ***, обл. ***, противозаконно е присвоил чужда движима вещ - 1 /един/ брой тракторна пръскачка, марка „PARLAYAN“, модел „2000“/2015 г. на стойност 11 200,00 /единадесет хиляди и двеста/ лева, собственост на Д. С. Б. с ЕГН *****, която владеел;

- За времето от 13.10.2019 г. до 23.10.2019 г. в ***, общ. ***, обл. ***, противозаконно е присвоил чужда движима вещ - 79 тона слънчоглед (продукция 2019 г.) на стойност 41 080,00 /четиридесет и една хиляди и осемдесет/ лева, собственост на Д. С. Б. с ЕГН *****, която владеел, поради което и на основание чл.206, ал.3 във връзка с ал.1, вр. чл.26, ал.1 във връзка с чл.54 от НК го ОСЪДИЛ на ТРИ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

На основание чл.66, ал.1 от НК районния съд ОТЛОЖИЛ изтърпяването на така наложеното на подсъдимия М. К. Е. наказание за срок от ПЕТ ГОДИНИ, считано от датата на влизане на Присъдата в законна сила.

На основание чл.206, ал.3, вр. ал.1, вр. чл.37, ал.1, т.6, и т.7 от НК съдът ЛИШИЛ подсъдимия М. К. Е. от право да заема материалноотговорна длъжност и да упражнява професия или дейност свързана с управление на чуждо имущество за срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане в сила на настоящата присъда.

Със същата присъда е ОСЪДЕН подсъдимия М. К. Е., със снета по делото самоличност, да заплати на гражданския ищец Д. С. Б. с ЕГН *****, сумата от 165 717,50 /сто шестдесет и пет хиляди седемстотин и седемнадесет лева и петдесет стотинки/ лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди от деянието, за което подсъдимия Е. е даден на Съд, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от 23.10.2019 г. до окончателното ѝ изплащане.

Присъдени са и съответни разноски.

Против така постановената присъда, в срок, е постъпила въззивна жалба от подсъдимия чрез неговите адвокат защитници. В жалбата се сочи, че изпълнителното деяние на престъплението по чл.206 НК се осъществява чрез акт на противозаконно юридическо или фактическо разпореждане с чужда движима вещ в свой или чужд интерес. Този волеви акт е нужно да е съзнателен при проявление на умисъл, онагледен от доказателствата по делото. В конкретния случай, според защитата, липсва каквато и да е форма на умисъл от страна на подсъдимия, тъй като именно пострадалият и неговият баща са тези, които са извършили самоуправните действия по изнасяне на общата техника, закупена заедно с подсъдимия и незаконно са я присвоили. Продажбата на селскостопанската продукция, за която на подсъдимия са повдигнати обвинения, е осъществена със знанието и съгласието на

С. и Д. Б., като равностойността на продадената продукция е в пъти по-ниска от стойността на взетата от тяхна страна общо закупена селскостопанска техника. По отношение на тракторната пръскачка е доказано безспорно, че собствеността върху нея принадлежи на друг земеделски производител, а не на пострадалия, тъй като същият не я е заплатил. В писмено допълнение към жалбата, така развитата теза е допълнена подробно, като се твърди също така, че между страните са възникнали изцяло гражданско правни отношения, които неправилно районния съд бил разрешил със способите на наказателното право.

С съдебно заседание пред окръжния съд подсъдимия, чрез своята защита, поддържа въззивната жалба по доводите изложени в нея и моли да бъде оправдан или алтернативно делото да се върне обратно за ново разглеждане.

Представителят на Окръжна прокуратура гр.Перник е изразил становище, че жалбата е неоснователна и предлага присъдата на първоинстанционния съд да бъде потвърдена, като правилна и законосъобразна.

Гражданския ищец и частен обвинител, чрез своя повереник, изразява становище, че жалбата е неоснователна и предлага присъдата на първоинстанционния съд да бъде потвърдена, като правилна и законосъобразна.

Пернишкият окръжен съд, след като разгледа обжалваната присъда с оглед доводите на страните и служебно по реда на чл.313 и 314 от НПК установи следното:

Със задължителните указания дадени на правоприлагащите органи с фундаменталното ТР № 2/ 2002 г. е изяснено, че „Чрез обвинителния акт прокурорът развива в пълнота своята обвинителна теза пред решаващия съдебен орган. Главното предназначение на обвинителния акт е да формулира така обвинението, че да определи предмета на доказване от гледна точка на извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него и по този начин да се поставят основните рамки на процеса на доказване и осъществяване на правото на защита. Затова изискванията към съдържанието му, посочени в [чл.235 НПК](#) /сега чл.246/, са значително по-големи от изискванията към постановлението по [чл.207 НПК](#) /сега чл.219/.

В обстоятелствената част на обвинителния акт прокурорът задължително трябва да посочи фактите, които обуславят съставомерността на деянието и участието на обвиняемия в осъществяването му. Към тях се отнасят и времето и мястото на извършване на престъплението и пълните данни за личността на обвиняемия. Липсата на посочване на всички факти от тази категория съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, защото при всяко положение води до ограничаване на правата на бъдещите страни в съдебното производство, а понякога би могло да създаде предпоставки за допускане и на абсолютното процесуално нарушение по [чл.352, ал.3, т.3 НПК](#) /сега чл.354, ал.3 т.2/.

...

Следователно винаги, когато се преценява съдържанието на обстоятелствената част на обвинителния акт трябва да се подхожда в светлината на въпроса дали установените непълноти се отнасят до съставомерните признаци на деянието и участието на обвиняемия в

него“.

В конкретния случай е повдигнато обвинение за престъпление по чл.206, ал.3 вр. ал.1 НК.

Признаците на фактическия състав на престъплението по [чл.206, ал.1 от НК](#) са недвусмислено изяснени и поддържани в теорията и съдебната практика, като под "обсебване" се имат предвид действия на определено лице, /включително и "длъжностно лице", но извършени извън кръга на служебните му правомощия/ което е получило на конкретно определено правно основание чуждо движимо имущество, което да владее или пази, но извърши с него неправомерен акт на имуществено разпореждане в свой личен или чужд интерес, като по този начин манифестира недвусмислено промяната на отношението си към него като към свое. /[Р № 88/2012 г. на 1 НО на ВКС](#), [Р № 198/21 г. на 3 НО](#) на ВКС и др./.

Обстоятелствата включени в обвинителния акт съдържат данни за това, че между подсъдимия и пострадалия е била налице обща търговска дейност, която единствено поради наличната регистрация на Б. като земеделски производител и задължения на Е. към държавата, формално, се отчитала през ЗП „Д. Б.“. Според прокурора в течение на тази дейност двамата си делели както разходите, така и приходите. След като между страните настъпили пререкания и те взели решение да прекратят общата дейност не бил съставен нито разделителен протокол, нито по какъвто и да е друг начин било официализирано какво ще се случи с общото имущество. Напротив, подсъдимия Е. имал претенции относно собствеността на имуществото с което му е вменено разпореждане.

Доколкото обвинението е за обсебване на част от това общо имущество от изключителна важност въобще за образуването и развитието на наказателното производство е било обстоятелството да се разграничат гражданско правните отношения от фактите за налично престъпление. Това е така, защото е недопустимо гражданско правни отношения да се разрешават с целите на наказателното право.

В това отношение обвинителния акт е непълен. Това е довело до качествен дефицит при който е невъзможно от изложените обвинителни факти да се определи кои са и докъде се простират спорните гражданско правни отношения между страните и кои са фактите, които ясно да обуславят кое от общото имущество на подсъдим и пострадал на кого е останало, на какво основание подсъдимия е получил владение на чуждото имущество и какво е било неговото субективно отношение към разпореждането с това имущество.

По тези въпроси защитата е възразила още в разпоредителното заседание без да получи правилен отговор поради и което ограничението на чл.320, ал.2 НПК не важи.

В обвинителния акт от фактическа страна, с оглед на гореизложеното, е било задължително да се изложи какво общо имущество е било останало след прекратяване на съвместната дейност на подсъдим и пострадал, имало ли е ясен и несъмнен способ по който двамата са разделили без претенции това имущество, останали ли са спорни активи, по какъв конкретен начин безспорно отделено имущество на Б. е било предадено на

подсъдимия да го владее и/или пази и разпоредил ли се е той с него и какво е субективното му отношение към това разпореждане.

Особено съществена е липсата на обвинителни факти, а отгук и противоречие между обстоятелствена част и диспозитив на обвинителния акт по отношение на инкриминираната машина. В обвинителния акт е посочено, че същата, след раздялата между страните, се намира в общ навес на Е. и Б.. При извършената проверка от полицейски служители по сигнал на последния подсъдимия отрекъл въпросната машина да е на пострадалия и заявил собственически претенции върху нея на основание представена фактура. При така изложените факти в обстоятелствената част явно сочещи на гражданско правен спор, изобщо неясно е как е формирано обвинението. Няма нито фактически, нито правни съждения в обвинителния акт за това на кое конкретно определено правно основание подсъдимия е получил чуждото движимо имущество, което да владее или пази и защо прокурора счита, че това имущество е чуждо.

Всичко така изложено е довело до ограничение правото на защита на подсъдимия изразяващо се в невъзможност да разбере какви са фактическите основания за неговото обвинение и, тъй като това нарушение не може да се отстрани във въззивното производство, на основание чл.335, ал.2 вр. чл.348, ал.3 т.1 НПК постановената присъда следва да се отмени, а делото върне за ново разглеждане от друг състав на районния съд от фазата на разпоредително заседание.

Доколкото обжалваната присъда се отменя на процесуално основание въззивния съд не разглежда другите оплаквания по същество.

Като взе предвид изложеното, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА присъда № 1/ 10.03.2023 г., постановена по НОХД № 15/2022 год. по описа на районен съд Брезник.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд от фазата на разпоредително заседание.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____